

være afløst af regler udstedt efter naturbeskyttelsesloven.

Der er imidlertid ikke udstedt regler efter naturbeskyttelsesloven, som måtte ophæve fredningsplanens forbud mod, at statslige, amtslige eller kommunale myndigheder tilplanter Østerlien. Det forhold, at regionplanen ikke forbyder den omtalte tilplantning, gør ikke den mere mindre ulovlig efter naturbeskyttelsesloven.

Såfremt ministeren derfor personligt har givet ordre om tilplantningen eller insisteret herpå, har han således anmodet forvaltningen om noget lovstridigt. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at fredningsplanen er godkendt af den daværende miljøminister, og at ministeren derfor må anses for bekendt med og bundet af fredningsplanen.

Svar (18/6 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Skov- og Naturstyrelsen har over for mig oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Statens landbrugsarealer ved Østerlien udgør i alt 24,2 ha. Heraf beslaglægger den nyetablerede planteskole 12,0 ha. Af det resterende areal på 12,2 ha er 11,0 ha blevet tilplantet i indeværende forår. Tilplantningen er sket med bøg på de 5,5 ha i form af randplantning mod nord og øst, og 5,5 ha er tilplantet med pyntegrønt og juletræer. De resterende 1,2 ha forbliver utilplantede, åbne arealer.

Efter at forpagtningskontrakterne for arealerne udløb ultimo januar 1996, er tilplantningen gennemført på styrelsens foranledning i overensstemmelse med den foreliggende driftsplanlægning for området.»

Som jeg tidligere har redegjort for, foreligger der ikke bestemmelser, som udelukker, at staten lovligt kan tilplante Østerlien med skov eller juletræer – respektive etablere planteskole. Dette fremgår af mit svar givet af 5. december 1995 på spørgsmål nr. S 573.

Spm. nr. S 2500

Til miljø- og energiministeren (6/6 96) af: **Niels J. Langkilde (KF):**

»Kan ministeren bekræfte, at 97 pct. af alle grundvandsforureninger stammer fra losse-

pladser, industrigrunde, tankstationer og brug af pesticider på udyrkede arealer?«

Svar (17/6 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»I spørgsmålet henvises der til en procentvis angivelse, som Miljøstyrelsen ikke kender baggrunden for. I grundvandsovervågningsprogrammet (GRUMO), hvor grundvandskvaliteten analyseres i udvalgte boringer over hele landet, gives der årlig status for grundvandetets kvalitet. Under grundvandsovervågningsprogrammet foretages der ikke en systematisk opsporing af forureningskilderne, således at det er muligt at angive, om forureningen stammer fra en punktkilde eller fladekilde. Dette betyder kort sagt, at man ikke altid direkte kan forbinde en konstateret forurening i grundvandet med forureningskilden.

Ud fra grundvandsovervågningen 1994 og 1995 har man indikation på, at der sker en fladebelastning af grundvandet med pesticider og nitrat fra landbruget, og Miljøstyrelsen vurderede i redegørelsen om Danmarks grundvand og drikkevand, at pesticidfundene i grundvandet overvejende stammer fra land- og skovbrug. Dette er bekræftet i undersøgelser og beregninger foretaget af Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse som beskrevet i notatet »Punktkilder og fladebelastning i overvågningssystemet og i boringskontrollen« fra marts 1995.

I Miljøstyrelsens betænkning om forurennet jord og uorganiske restprodukter er der foretaget et skøn over antallet af forurenede punktkilder (industrigrunde, lossepladser m.v.), som udgør en trussel for grundvandet. I dette skøn indgår landbrugsarealer ikke. Inden for de særlige drikkevandsområder vurderes der at være 5.600 punktkilder, hvoraf 3.650 af disse udgør en trussel for grundvandet. Hvis der er den samme procentvise fordeling (svarende til ca. 65 pct.) for de 14.000 skønnede forurenede punktkilder på landsplan, vil 9.100 af punktkilderne udgøre en trussel for grundvandet.

Da der ikke findes et tilsvarende skøn for landbrugsarealer, kendes den procentvise fordeling ikke, og Miljøstyrelsen kan derfor ikke